

Herten

Evenhoevige zoogdieren

Herten staan bekend om hun, meestal vertakte, gewei. Ze leven vooral in bossen, maar ze komen ook voor in andere gebieden, zoals graslanden en zelfs de toendra!

Herten vind je in Noordwest-Afrika, Europa, Azië en Noord- en Zuid-Amerika. Sommige soorten zijn uitgezet, bijvoorbeeld in Nieuw-Zeeland, Groot-Brittannië en op het Europese vasteland.

Kenmerken

De meeste hertensoorten hebben een lang lichaam met een slanke hals. De grote ogen staan aan de zijkant van de kop. De oren staan hoog. Ze hebben maar een klein staartje. Het gewicht van de dieren rust op de sterke derde en vierde teen. De tweede en vijfde teen zijn een stuk kleiner en laten meestal geen indruk achter.

Minstens eenmaal per jaar wordt de vacht geruid. De herten verliezen dan hun vacht en krijgen er weer een nieuwe voor terug.

Gewei

Bij de meeste soorten herten hebben alleen mannetjes een gewei. Alleen bij rendieren hebben de vrouwtjes er ook één. De ontwikkeling van een gewei, begint elk jaar in de lente. Het gewei groeit op knobbels op het voorhoofd. Eerst zijn ze omgeven door een basthuid. Deze basthuid wordt, als het gewei volgroeid is, afgewreven aan boomstammen. Dan is het gewei klaar!

In de bronsttijd gebruiken de mannetjes het gewei bij gevechten om de vrouwtjes. Na de bronsttijd worden de takken van het gewei afgeworpen, en begint het proces weer opnieuw. Het gewei begint op de leeftijd van 1 of 2 jaar te groeien. Hoe ouder het hert wordt, hoe sterker en groter het gewei vertakt. Bij oude dieren loopt het aantal vertakkingen weer terug.

Muskusherten en dwergherten hebben helemaal geen gewei. Deze dieren hebben verlengde bovenhoektanden.

Sociaal of niet

Of herten in groepen of alleen leven, ligt heel erg aan het voedselaanbod. Kleinere hertensoorten eten vaak bladeren, knoppen en struiken. Dat voedsel is niet overal overvloedig aanwezig. Daarom is er veel concurrentie en leven deze soorten dus vaak alleen of in kleine groepen.

Grotere herten grazen vaak in open terreinen, waar minder concurrentie is. Ook beschermen ze zich tegen roofdieren door in een kudde te leven. Vaak bestaan die groepen uit dieren van hetzelfde geslacht, behalve natuurlijk tijdens de bronsttijd!

